

ordinære forhold i krigsårene og tiden derefter var blevet overordentlig uoverskueligt.

I den nye opstilling i finanslovforslaget, som også har været behandlet i det førnævnte udvalg, fraviger man på to væsentlige punkter de principper, som har ligget til grund for regnskabsopstillingen siden statsregnskabsreformen af 1926.

For det første er statens *udgifter til nyanlæg medregnet blandt de løbende udgifter*, således at man nu i forslaget har et samlet drifts- og anlægsbudget og ikke som tidligere et rent driftsbudget. For det andet er *driftsbudgetterne for de forskellige fonds og henlæggelser*, der tidligere udelukkende blev bogført på kapitalregnskabet, nu *indarbejdet i dette samlede budget*, således at nettoresultatet for fondene indgår i overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet.

Baggrunden for disse ændringer må bl. a. søges i, at udviklingen siden den sidste budgetreform har medført, at en opstilling, der udelader bevægelserne i statens fonds, giver en ufuldkommen oversigt af den statsfinansielle stilling. I slutningen af 1920'erne og et stykke ind i 1930'erne var de forskellige fonds gennemgående af beskeden størrelse og hvilede som regel i sig selv. Nu er forholdet som bekendt det, at meget store indtægts- og udgiftsbeløb passerer disse fonds — f. eks. udligningsfonden og vejfonden — og at deres nettostilling har afgørende indflydelse på størrelsen af statens overskud.

Hertil kommer, at der på de senere års driftsbudgetter var opført forskellige *ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser*, der reelt var en del af finansårets overskud. Disse til tider ret betydelige poster er nu *udskilt af drifts- og anlægsbudgettet*.

Behovet for en samlet oversigt over den statsfinansielle stilling er iøvrigt blevet langt større nu end tidligere, idet budgettet ikke længere lægges ud fra snævert statsfinansielle hensyn, men er blevet et vigtigt led i den økonomiske politik. Man har da også set, hvorledes finanspolitikken, sådan som den er blevet udformet ved de senere års forskellige politiske forlig, ikke har været baseret på finanslovforslagets driftsbudget, men på overslag over den samlede statsfinansielle stilling. Man har herved lagt vægt på forskydningerne i de samlede indtægter og udgifter og det såkaldte „reelle“ overskud til forskel fra de mere formelle tal, man direkte har kunnet aflæse af budget og regnskab. Det må anses for en stor forbedring, at selve budgetopstillingen nu er tilpasset efter dette krav, således at der fremover ikke bliver nogen sondring mellem det „formelle“ og det såkaldte „reelle“ overskud.

Medtagelsen af statens anlægsudgifter blandt udgifterne må også ses på denne baggrund, idet ændringer i statens anlægsvirksomhed som bekendt indvirker på den samlede økonomiske aktivitet. Med samme formål for øje har man på forslagets § 26 givet *et samlet budget for vejpengene* og på § 28 samlet alle andre tilskud til kom-